

definiri hic potest (§. 2.), quod fit complexus omnium motuum (§. 3.), qui e sensatione et structura viscerum et membrorum omnium prodeant (§. 6.), totumque animatum corpus perficiunt (§. 8.), integrumque, ac functionibus ad tempus praeditum id conservant (§. 3.), ejus igitur perduratio, quae cum functionibus conjuncta est, et ab istis motibus provenit, quantacunque sit, ea merito *vita* ejus appellari potest. *Prospera* vero *valetudo*, si iis integris utatur; *morbis* autem, si non integris, *mors* denique ejus, quum ii prorsus cessant (v).

§. 12. Ex quibus facile patet, quantum natura, tamquam vis omnino motuum (§. 11.) ad ejus valetudinem, et avertendos morbos conferat (x). Quum nimirum fiat sanum et integrum id conservet aequabili et concordante sua potentia (§. 11.), ex qua tota bona humorum temperies provenit, quatenus circulationes illorum impetu fert aequabili; et mixturem illorum moderate temperat; id quod *tuta* men seu *praeservatio* prosperae ejus valetudinis appelletur. Laesa enim hac aequabili potentia quocunque modo, moderatio mixturem omnium humorum statim alterata, in pessimam temperiem mutatur,

in

(v) optime de his suo more Anton. de Haen Praeceptor olim meus humanissimus aequae ac eruditissimus in praelection. in Boerh. institut. patholog. Tom. I. p. 53. sequ. et 60. sequ. (x) Gaub. ib. §. 634. sequ.